

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 321/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Косановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сениша Момчиловић, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1769/20 од 16.09.2020. године, у седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1769/20 од 16.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1769/20 од 16.09.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1769/20 од 16.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Бечеју П 366/2018 од 26.02.2020. године, којом је одбијен тужбени захтев за поништај судског завештања сада пок. ВВ, бив. из ..., сачињено 06.10.2015. године, у предмету Основног суда у Бечеју РЗ 450/2015, (проглашено 22.06.2018. године у предмету Основног суда у Бечеју О 412/2018) у делу ближе означеном у изреци а тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове поступка од 36.950,00 динара, са каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила посебну ревизију ради уједначавања судске праксе у примени одредбе члана 87. став 1. и 2. Закона о наслеђивању.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу

равноправности грађана, ни новог тумачења права. У конкретној ситуацији, одбијен је тужбени захтев за поништај судског завештања због недостатка облика у коме недостаје потврда судије да је завешталац прочитао завештање. Тужила указује на постојање различите ревизијске одлуке, која се не односи на исту чињенично-правну ситуацију, већ на поништај споразума о деоби. Осталим наводима ревизије се оспорава утврђено чињенично стање и указује на битну повреду поступка, што нису дозвољени ревизијски разлози.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради поништаја судског завештања поднета је 05.11.2018. године, а у тужби је означена вредност предмета спора износом од 4.000,00 динара.

Како се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у спору ради поништаја судског завештања у коме је означена вредност предмета спора у тужби износом од 4.000,00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413., у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић